

pograniczne, a także zawarli sojusze z mocarstwami, które pragnęły podporządkować sobie państwa

Dążeniom tym przeciwstawiali się kolejni władcy polscy: Władysław Łokietek, Kazimierz Władysław, Kazimierz Jagiellończyk, Jan Olbracht i wreszcie Zygmunt I Stary. Głównymi sprzymierzeńcami byli sami mieszkańcy państwa krzyżackiego, pragnący cieszyć się podobnymi swobodami co w państwach sąsiednich. To właśnie dzięki inicjatywie stanów pruskich zakon krzyżacki został pokonany podczas wojny trzynastoletniej. W 1525 Gdańskie wróciło do Polski wraz z Powiślem z Malborkiem i Elblągiem, z ziemią chełmińską oraz z ziemiami, które wcześniej konne stały się polskim lennem.

Mimo formalnej podległości królom polskim mistrzowie zakonu nadal prowadzili politykę niezależną od władzy królewskiej w Polsce. Dopiero w roku 1525 wielki mistrz Albrecht Hohenzollern zdecydował się na trwałą uniepodległość państwa polskiego za cenę zgody na sekularyzację ziem zakonnych. W roku 1525, po podpisaniu traktatu w Królewcu, państwo zakonne stało się dziedzicznym księstwem Prus, zwanym odtąd Prusami Książęcymi i składającym się z ziem polskich.

W 500. rocznicę Hołdu Pruskiego Senat Rzeczypospolitej Polskiej upamiętnia to wydarzenie jako ważny moment w historii polityki Królestwa Polskiego, które zwyciężyło zakon krzyżacki.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitorze Polskim”

Marszałek Sejmiku